

3 Poloklasický popis šíření optických impulzů v rezonančním prostředí

3.1 Příklad [1, 60, část 3.3, DC 3.1]

Odvoďte výrazy [1, 60, (3.46)]

$$\frac{dI}{dz} = gI$$

a [1, 60, (3.47)]

$$g = \frac{g_0}{1 + \frac{I}{I_s}}$$

Řešení. Rovnici [1, 60, (3.45)]

$$\frac{dE(z)}{dz} = \frac{\epsilon_0 \omega_{21} c |\vec{d}_{21}|^2}{2\hbar} T_2 N_0 \frac{E(z)}{1 + \frac{|\vec{d}_{21}|^2}{\hbar} T_1 T_2 E^2(z)},$$

zjednodušíme zavedením substitucí $\tilde{C}_1 = \frac{\epsilon_0 \omega_{21} c |\vec{d}_{21}|^2}{2\hbar} T_2 N_0$ a $\tilde{C}_2 = \frac{|\vec{d}_{21}|^2}{\hbar} T_1 T_2$ na

$$\frac{dE(z)}{dz} = \frac{\tilde{C}_1 E(z)}{1 + \tilde{C}_2 E^2(z)}. \quad (3.1)$$

Při první metodě

- nejprve položíme $\tilde{C} = \frac{1}{2} c \epsilon_0$, $C = \sqrt{\frac{2}{c \epsilon_0}}$
- a zavedeme substituci $I(z) = \tilde{C} E^2(z)$, respektive $E(z) = C \sqrt{I(z)}$, přičemž $C_1 = C \tilde{C}_1 = \sqrt{\frac{c}{2\epsilon_0}} \frac{\mu_0 \omega_{21} |\vec{d}_{21}|^2}{\hbar} T_2 N_0$ a $C_2 = \frac{\tilde{C}_2}{C} = \frac{2 |\vec{d}_{21}|^2}{c \epsilon_0 \hbar^2} T_1 T_2$

$$C \frac{d \sqrt{I(z)}}{dz} = \frac{C_1 \sqrt{I(z)}}{1 + C_2 I(z)}$$

- zderivujeme $\frac{d\sqrt{I(z)}}{dz}$ podle věty o složené funkci

$$\frac{d\sqrt{I(z)}}{dz} = \frac{1}{2}I^{-\frac{1}{2}}(z)\frac{dI(z)}{dz} = \frac{1}{2\sqrt{I(z)}}\frac{dI(z)}{dz}$$

- a dosadíme

$$\frac{C}{2\sqrt{I(z)}}\frac{dI(z)}{dz} = \frac{C_1\sqrt{I(z)}}{1+C_2I(z)}$$

- zjednodušíme substitucí $C_3 = \frac{2C_1}{C} = \frac{\mu_0\omega_{21}c|\vec{d}_{21}|^2}{\hbar}T_2N_0$ a upravíme

$$\frac{dI(z)}{dz} = \frac{C_3I(z)}{1+C_2I(z)}$$

U druhé jednodušší a chytřejší metody

- rovnici (3.1) vynásobíme činitelem $2E(z)$

$$2E(z)\frac{dE(z)}{dz} = \frac{2\tilde{C}_1E^2(z)}{1+\tilde{C}_2E^2(z)}$$

- na pravé straně jsme »vykouzlili« derivaci $\frac{dE^2(z)}{dz}$, provedeme substituci $E^2(z) = \frac{1}{\tilde{C}}I(z)$, přičemž $C_1 = \frac{\tilde{C}_1}{\tilde{C}}$ a $C_2 = \frac{\tilde{C}_2}{\tilde{C}} = \frac{2|\vec{d}_{21}|^2}{\epsilon\epsilon_0\hbar^2}T_1T_2$

$$\frac{2E(z)dE(z)}{dz} = \frac{dE^2(z)}{dz} = \frac{1}{\tilde{C}}\frac{dI(z)}{dz} = \frac{2\tilde{C}_1I(z)}{\tilde{C}(1+C_2I(z))}$$

- poslední rovnost vynásobíme \tilde{C}

$$\frac{dI(z)}{dz} = \frac{2\tilde{C}_1I(z)}{1+C_2I(z)}$$

- a docházíme k závěru, že mezi substitučními konstantami platí $C_3 = 2\tilde{C}_1$

$$\frac{dI(z)}{dz} = \frac{C_3I(z)}{1+C_2I(z)}$$

Pokud dále definujeme účinný průřez pro stimulovanou emisi σ a saturační intenzitu I_s

$$\sigma = \frac{\mu_0 \omega_{21} c}{\hbar} |\vec{d}_{21}|^2 T_2, \quad I_s = \frac{1}{2} \frac{\hbar \omega_{21}}{\sigma T_1}$$

a zavedeme-li

$$g = \frac{g_0}{1 + \frac{I(z)}{I_s}},$$

kde $g_0 = \sigma N_0$. Potom

- platí $C_2 = \frac{1}{I_s}$

$$\frac{1}{I_s} = \frac{2\sigma T_1}{\hbar \omega_{21}} = \frac{2\mu_0 c}{\hbar^2} |\vec{d}_{21}|^2 T_1 T_2 = \frac{2 |\vec{d}_{21}|^2}{c \epsilon_0 \hbar^2} T_1 T_2 = C_2,$$

kde jsme použili vztah $\epsilon_0 \mu_0 = \frac{1}{c^2}$,

- a $g_0 = C_1$

$$g_0 = \sigma N_0 = \frac{\mu_0 \omega_{21} c}{\hbar} |\vec{d}_{21}|^2 T_2 N_0 = C_3,$$

- takže po dosazení

$$\frac{dI(z)}{dz} = \frac{g_0 I(z)}{1 + \frac{I(z)}{I_s}} = gI(z).$$